

Bújócska

Ölts százféle alakot,
és arcod ezer legyen:
Hogy mindenkit összezavarj
Világnagy porfelhőt kavarj
a lépteiddel!

Rejtőzz harangkondulásba,
levél zizegése mögé,
Takarózz a szivárvánnyal,
De vigyázz még alkonyattal
megtaláljanak!

Szentes

Ember Lili

Kis mesék

Próbáltad már milyen lehet:
Falevélen csüngő vízcsepp
Belsejébe bújni?
Rajzolhatnék egyet neked
Ezt a telet
Átaludni.

Vagy fontál már napsugárból
Szakajtót az új kenyérnek?
Hadd pihenjen benne!
Mire megsül, aranyából
Bárki éhes
jókat enne.

Harmathozó nyári éjben
Ezüstszállait keríti
Életem fejemre.
Csordogáló holdsütésben
Megfürödnék
minden este.

Jánosbogár gyalogútja
Csillagösvény — bandukolgat —.
Éjszakám tintakék
Festve volna — kérdem újra,
Száll a hinta
Ringanék.

Szentes

Ember Lili

Rajzolk jégvirágot

Égi magasból hullanak immár pille havak,
Bámulod egyre, szállsz vele titkon föl, föl!
Téli e dallam, dúdol a kertben lágyan a fagy,
Két kutya kószál, lábnyomokat gyűjt földről.

Kéz melegétől csillag a hóból könnyet ereszt,
Ágak a fákon ringón érlelik álmuk.
Rügy feketéllik, szürkén szunnyad a „bádogeresz”,
Lángok a tűzben kérik, ropjad a táncuk.

Hallom a lépted, végig a járdán míg ideérsz,
Végig a kerten, máris koppan a záron
lomha lakatkulcs. Tárul az ajtó, rajta belépsz.
— Nézd a nyakadban kristály reszket a sálon.

Nyúlsz a gyufáért, — nincs bevezetve a villany ide —,
Sercen a kis láng, lobban, fénylik a gyertya,
Mégsem elég, hogy észrevedgyél, mert rejt a hideg,
Ablakodon jég: megtart, bújtat az inda.

Szentes

Ember Lili